

***kundaz** Runic: <𐌺𐌿𐌸𐌳𐌰𐌶> Pronunciation: /'kun.daz/

adjective · a-stem

Meanings

1. born
2. of a particular nature or disposition

Etymology

From Proto-Indo-European **ǵnh₁tós* ('born').

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	kundaz	kundō	kunda, -at, -atō	kundai	kundōz	kundō
Acc.	kundanō	kundō	kunda, -at, -atō	kundanz	kundōz	kundō
Gen.	kundas, kundis	kundaizōz	kundas, kundis	kundaizō	kundaizō	kundaizō
Dat.	kundammai	kundaizōi	kundammai	kundaimaz	kundaimaz	kundaimaz
Inst.	kundanō	kundaizō	kundanō	kundaimiz	kundaimiz	kundaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	kundô	kundō	kundô	kundaniz	kundōniz	kundōnō
Acc.	kundanų	kundōnų	kundô	kundanunz	kundōnunz	kundōnō
Gen.	kundiniz	kundōniz	kundiniz	kundanġ	kundōnġ	kundanġ
Dat.	kundini	kundōni	kundini	kundammaz	kundōmaz	kundammaz
Inst.	kundinē	kundōnē	kundinē	kundammiz	kundōmiz	kundammiz

Descendants

- ***kund** (Proto-West Germanic)
 - gikunt** (Old High German)
 - ***kund** (Proto-West Germanic)
 - cund** (Old English)
 - cund** (Middle English)
 - *-<𐌺𐌹𐌸𐌰 (***-kudar**) (Proto-Norse)
 - kundr** (Old Norse)
 - *-<𐌺𐌹𐌸𐌰 (***-kudar**) (Proto-Norse)
 - 𐌹𐌺𐌴𐌹𐌸𐌰 | 𐌹𐌺𐌴𐌹𐌸𐌰 < 𐌹𐌺𐌴𐌹𐌸𐌰 (**raginakudo**) (Proto-Norse)
 - reginkunnr** (Old Norse)
 - knnōs (-kunds)** (Gothic)
- [View on Wiktionary](#)